

Τα Σκάνδαλα (Μητροπολίτης Λεμεσού Αθανάσιος)

Date : Αυγούστου 5, 2010

Απομαγνητοφωνημένη ομιλία

Καλησπέρα σας

Να απαντήσουμε πρώτα σε μια δύο ερωτήσεις και ύστερα να πάμε στο θέμα μας για να τις περιφρουρούμε. Λέει λοιπόν μία ερώτηση λίγο μεγάλη το εξής:

“Βλέπουμε καθημερινά στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης να αποκαλύπτονται παντός είδους σκάνδαλα που αφορούν την κοινωνική, πολιτική και οικονομική ζωή του τόπου. Πολλές φορές αποκαλύπτεται ότι πολιτικοί ταγοί άνθρωποι υψηλά ιστάμενοι είναι αναμειγμένοι. Άνθρωποι στους οποίους ο λαός μας ο απλός κόσμος τους εμπιστεύεται με την ψήφο του την τύχη αυτού του τόπου. Κι όμως αυτοί αποδεικνύονται εκ των υστέρων στυγνοί συμφεροντολόγοι και καταχρώνται με τον χειρότερο τρόπο την εμπιστοσύνη του λαού. Ποιά πρέπει να είναι η στάση του καλού χριστιανού όταν βλέπει την σήψη και την διαφθορά τις αδικίες όταν επικρατεί ο νόμος του υλικού συμφέροντος, όταν γίνεται μάρτυρας ανθρώπων που πατούν επί πτωμάτων και θυσιάζουν τα πάντα στον βωμό του χρήματος. Μήπως πρέπει να αναμειγνύεται ενεργά, να κάνει διαδηλώσεις, να διαμαρτύρεται, να κάνει κάτι τέλος πάντων ή απλώς να αδιαφορεί και να σιωπά δίνοντας όλο το βάρος των δυνάμεών του στην σωτηρία της ψυχής του;”

Οπωσδήποτε είναι ένα βασικό ερώτημα που όλους μας μας απασχολεί αλλά να πιάσουμε έτσι τα πράγματα από μία σειρά. Κατ αρχάς πρέπει να ξέρουμε παιδιά ότι κι αυτή όλη αυτή η σκανδαλολογία σε όλα τα θέματα και σε όλα τα επίπεδα πολιτικά, οικονομικά, κοινωνικά και εκκλησιαστικά ακόμα γίνεται με όχι καλό τρόπο και όχι για καλό σκοπό. Δε μπορείς να προβάλλεις το κακό με έναν τρόπο που δεν είναι καλός, διότι αν προβάλλεις το κακό με έναν κακό τρόπο γίνεται ακόμα πιο μεγάλο το κακό. Και το καλό ακόμα όταν το προβάλλει κανείς με ένα κακό τρόπο και καλό να είναι ο κακός ο τρόπος δεν το βοηθά, είναι κακό πράγμα.

Να πούμε ένα παράδειγμα, ας πούμε ότι έρχεται και ακούει στην τηλεόραση προχτές κάπου που ήμουν πριν λίγες μέρες έλεγε ότι ένας πατέρας παρενοχλούσε σεξουαλικά την κόρη του και βγήκε η μάνα και το έλεγε στο ραδιόφωνο στην τηλεόραση και

έδειχνε μία φωνή τρεμοσβήνουσα και μια φιγούρα ανατριχιαστική. Και λέει κανείς, καλά είναι σκάνδαλο, είναι κακό, αλλά είναι πράγματα αυτά να τα λέει η τηλεόραση δηλαδή ένα μωρό, που ακούει αυτά τα πράγματα, ένα κοριτσάκι ας πούμε, να μπει μες το νου του ότι ο μπαμπάς του ή ο μπαμπάς ενός άλλου παιδιού κάνει αυτά τα πράγματα;

Δηλαδή να πάει ο πατέρας να χαϊδέψει την κόρη του και να αρχίσει το μωρό να αισθάνεται ας πούμε ότι είναι άλλο πράγμα ετούτο. Δεν λέγονται δεν διορθώνονται αυτά τα πράγματα έτσι. Δεν οικοδομούμε με αυτόν τον τρόπο, Σκάνδαλα υπάρχουν στον κόσμο και θα υπάρχουν πάντα, δεν θα πάψουν να υπάρχουν σκάνδαλα, **αλλά οικοδομούμε εμείς με το να τα δημοσιεύουμε; Οικοδομούμε η παύουμε τα σκάνδαλα με το να τα προβάλλουμε κατ αυτό τον τρόπο; Μετά προβάλλοντας τα, το σκάνδαλο γίνεται μεγαλύτερο είναι ένας μεγεθυντικός φακός που το μεγαλώνει. Εντάξει υπάρχει ένα πρόβλημα είναι ανάγκη να το μεγαλοποιείς;**

Και μετά όλοι εκείνοι που εμπλέκονται μέσα σε αυτό το πρόβλημα, τι γίνεται με αυτούς όλους τους ανθρώπους; Δηλαδή καταργείται το πρόσωπο του ανθρώπου, έστω ακόμα και του αμαρτωλού και του ενόχου ανθρώπου ακόμα. Μα και ο ένοχος έχει ακόμα και αυτός ένα δικαίωμα, έχει το δικαίωμα της μετανοίας αν μη τι άλλο. Πως μπορείς να συντρίψεις τον άλλο άνθρωπο, κι αν τελικά αποδειχθεί ότι δεν είναι ένοχος; Εάν τελικά αποδειχθεί ότι δεν είναι έτσι όπως τα λες τα πράγματα; Ποιος θα σηκώσει το βάρος όλης αυτής της ταλαιπωρίας;

Μετά βγαίνουν όλα αυτά τα πράγματα προς τα έξω, τα ακούμε εμείς, τα ακούτε όλοι σας, κι αρχίζουμε κι εμείς και τι κάνουμε; Μπαίνουμε και εμείς σε μία άλλη διαδικασία, όπως λέει εδώ και η ερώτηση, δηλαδή πρέπει να αντιδράσουμε; Και το λέει και μόνος του κοιτάξτε ατελής αντίδρασις, μήπως πρέπει να αντιδράσουμε ενεργά, δηλαδή να κάμουμε διαδηλώσεις να διαμαρτυρηθούμε; Δηλαδή αντίδραση σε αυτό το σκάνδαλο να κάνουμε διαδηλώσεις να πετάξουμε πέτρες; Αυτό είναι όπως οι κατοχικές εκδηλώσεις που κάνουμε δηλαδή να πάμε έξω από την πράσινη γραμμή και τρώμε σουβλάκι και πετάμε πέτρες στους Τούρκους; Και αισθανόμαστε ότι επιτελούμε εθνικό καθήκον και μετά αφού τελειώσει πάμε και σε καμιά δυσκοθήκη να περάσει η ώρα μας;

Έτσι αντιδρούμε κατά των σκανδάλων; Με τις διαδηλώσεις και με το να έχουμε αυτά τα πράγματα; Τούτα είναι πολύ σοβαρά πράγματα, και χρειάζονται πολύ σοβαρό τρόπο και χρειάζονται πολύ σύνεση και πρώτα απ όλα ο άνθρωπος πρέπει να έχει σωστές προϋποθέσεις μέσα του για να αντιδράσει σωστά. Δηλαδή πρώτα από όλα πρέπει να σκεφθείς ότι με την αντίδραση τι θα βγει; Τι βγαίνει με την αντίδραση, θα έχεις αποτέλεσμα καλό; Θα έχεις αποτέλεσμα κακό; Μετά η αντίδραση θα είναι καλή ή κακή; Γιατί μια κακή αντίδραση έστω κι αν είναι για καλό σκοπό χαλάει χαλάει και το καλό που γίνεται μετά. Και μετά πρέπει να σκευθεί κανείς και τους ανθρώπους που εμπλέκονται σε αυτήν την υπόθεση.

Δηλαδή βλέπετε να γίνει ένα έγκλημα, εάν ρωτήσετε έναν Άγιο, και πείτε έχει γίνει ένα έγκλημα, κάποιος άνθρωπος εσκότωσε έναν άλλον άνθρωπο, ποια θα είναι τα αισθήματα του Αγίου αυτού ανθρώπου; **Να σας πω, εγώ δεν είμαι Άγιος άνθρωπος αλλά είδα Αγίους ανθρώπους που όταν άκουγαν αυτά τα πράγματα, μπορεί να 'ναι λάθος αυτό που λέω, δεν ξέρω, ελυπούνταν για το θύμα, ελυπούνταν για αυτόν που σκοτώθηκε, αλλά θρηνούσαν κυριολεκτικά γι' αυτόν που σκότωσε. Εκείνος που σκότωσε είναι πιο αξιοθρήνητος από εκείνον που σκοτώθηκε.**

Μπορούμε να καταλάβουμε αυτήν την λογική των αγίων; Δηλαδή **επροσεύχονταν για αυτόν που υπέστη το κακό δηλαδή για το θύμα αλλά προσεύχονταν διπλά για τον θύτη. Γιατί αυτός που έκανε το κακό είναι δυο φορές πιο σκοτωμένος και πολύ χειρότερη η θέση του από τον άλλον**. Οπότε η αγάπη μας και ο πόνος μας πρέπει να πιάνει όλους τους ανθρώπους. Δεν μπορούμε εμείς εάν θέλουμε να σταθούμε πνευματικά απέναντι σε ένα γεγονός τέτοιο. Δεν μπορούμε να βλέπουμε ότι αυτός είναι ο κακούργος και είναι άξιος πάσης τιμωρίας και καταδίκης και μίσους και οτιδήποτε, και ο άλλος χρειάζεται συμπάθεια και συμπαράσταση και μάλιστα, αλλά δικαιούται και ο ένοχος άνθρωπος την αγάπη μαζί.

Δικαιούται και ο ένοχος άνθρωπος να έχει την συμπάθεια και την φροντίδα, την ποιμαντική φροντίδα της εκκλησίας και των ανθρώπων της εκκλησίας, γιατί από κανέναν δεν μπορούμε να στερήσουμε το ενδεχόμενο και την δυνατότητα της μετάνοιας, από κανέναν άνθρωπο.

Άρα βλέπουμε τα πράγματα διαφορετικά από ότι τα βλέπει ο κόσμος, από ότι τα βλέπει μία κοσμική αντιμετώπιση. Τώρα εντάξει να μου πείτε, τι κάνουμε έχει τόσες αδικίες δίπλα μας, τι κάνουμε εμείς; Τι κάνουμε κοιτάζει ο καθένας τον εαυτό του και λέει εγώ τι είμαι σε αυτόν τον τόπο, εγώ τι μπορώ να κάνω εγώ, κοιτάζει και τις δυνάμεις του, κοιτάζει και την θέση του, κοιτάζει και τις δυνατότητες που έχει, Βέβαια το να κάνω κάτι, τι αποτέλεσμα έχει;

Όπως λέει ο Γέρων Παΐσιος αρχίζει ο άνθρωπος από τον εαυτό του τον ίδιο. Κάνοντας τον εαυτό σου καλό, κάνεις ένα κομμάτι του κόσμου καλό, μετά επιδράς και στους γύρω σου ανθρώπους, επιδράς και πιο πολύ και πάρα 'κει και γίνεται κάτι καλύτερο. Μπορεί να αντιδράσει εναντίον του κακού με πολύ καλό τρόπο. Εάν χρειασθεί και πιο δυναμική αντίδραση με ευπρέπεια και σοβαρότητα, δεν σου απαγορεύει κανείς να το κάνεις αυτό το πράγμα, αλλά μέσα στα όρια της ευπρεπείας και με μία αρχοντιά να μην σκοτώσεις τον άλλον άνθρωπο, αλλά με σκοπό να βοηθήσεις και αυτόν ακόμα.

Δηλαδή έχει κάποιος το χέρι του στην σκανδάλη και είναι έτοιμο να πυροβολήσει κάποιον άλλον και εγώ είμαι δίπλα και δεν με είδε, μπορώ να του δώσω μια πάνω στο χέρι να του πέσει το όπλο κάτω; Να του δώσω, αλλά αν του δώσω όχι από νεύρα κι από κακία να του κόψω το χέρι του, αλλά για να μην κάνει ένα κακό μεγαλύτερο. Δηλαδή και αυτό ακόμα που θα τον παιδεύσω τον άλλον να γίνεται με αγάπη, να γίνεται μέσα σε ένα πνεύμα αγάπης.

Να δούμε ότι αυτό το πράγμα πρέπει να οικοδομήσει τελικά, να οικοδομήσει και εμένα να οικοδομήσει και τους άλλους. Και νομίζω ότι όταν τα πράγματα γίνονται με αγάπη και με πόνο όπως λέει ο Γέροντας με αγάπη και με πόνο για τον άλλον άνθρωπο. Τότε υπάρχουν για όλα τα πράγματα σωστή αντιμετώπιση και οικοδομή. Ο Θεός οικοδομεί τον άλλον άνθρωπο οικοδομεί ακόμα και αυτόν που είναι τελείως ξοφλημένος.

Δεν καταστρέφει ο Θεός κανέναν άνθρωπο, μόνον ο διάβολος καταστρέφει τον άλλον, ο Θεός οικοδομεί ακόμα και τον μεγαλύτερο φονιά έχει τρόπο ο Θεός να τον σώσει. Και αυτό ζητά ο Θεός ζητά όχι να καταστρέψεις εκδικητικά τον άλλον αλλά

να τον σώσει από άπειρη αγάπη. Οπότε άμα δει κανείς τα πράγματα νομίζω αλλάζουν. Τώρα ότι και να κάνουμε παιδιά, πρέπει να το ξέρετε ότι τα σκάνδαλα είναι αδύνατον να εκλείψουν. Το είπε και ο Χριστός στο ευαγγέλιο , είναι αδύνατον πράγμα να μην έρθουν τα σκάνδαλα.

Εδώ έρχονται μες την εκκλησία που διαβάζουμε το ευαγγέλιο από το πρωί έως την νύκτα, που κάνουμε τόσες λειτουργίες, κοινωνούμε, νηστεύουμε, προσευχόμαστε, κάνουμε τόσα πράγματα, αφιερώσαμε τον εαυτό μας στον Θεό και έρχεται ώρα που ξεσπούν σκάνδαλα μες την εκκλησία, ανάβουν φωτιές και δεν ξέρεις από που ήλθαν και πως σβήνουν, και δεν θα ξεσπάσουν σκάνδαλα σε άλλους χώρους;

Αυτά είναι σφραγίδες ανθρωπίνης ατέλειας, είμαστε άνθρωποι, υπάρχει η ατέλεια η ανθρωπίνη, υπάρχει η αδυναμία η ανθρωπίνη, υπάρχουν τα λάθη τα ανθρωπίνα. Άλλως πως το καταλαβαίνω εγώ, άλλως πως το καταλαβαίνει ο άλλος.

Είναι ίδιον της ανθρωπίνης φύσεως πλέον να υπάρχει να υπάρχει αυτή η ατέλεια, αυτή η αδυναμία και είναι φυσικό να εξέχουν από αυτά τα πράγματα όλες οι δυσκολίες οι οποίες βγαίνουν. Πρέπει να το μάθουμε να το αντιμετωπίζουμε σωστά να στεκόμαστε με μία σύνεση εμπρός στα σκάνδαλα, να μη πανικοβαλλόμαστε και να λέμε: να έχει σκάνδαλα δεν έμεινε τίποτα όρθιο. Όχι. δεν είναι έτσι, **ο Θεός και από τα σκάνδαλα βγάζει καλό, δηλαδή εκεί που οργώνει ο διάβολος σπέρνει ο Θεός, έλεγε ο Γέροντας.**

Μπορεί να οργώνει ο σατανάς και να τα κάνει όλα άνω κάτω, **ο Θεός του αφήνει έχει δημοκρατία**, άσε τον διάβολο να κάνει την δουλειά του, να βγάλει και αυτός το ψωμί του, να κάνει την δουλειά του εκείνος, **αφού τελειώσει και τα κάνει όλα άνω κάτω, και δεν έχει πλέον άλλο να κάνει, και τότε είναι όλα ανακατωμένα έτσι, θα πάει τότε ο καλός Θεός θα σπείρει τον δικό του σπόρο θα κάνει την δουλειά του.** Μερικές φορές τα μπερδεύει τόσο πολύ ο διάβολος τα πράγματα, που αν του πει ο Θεός, κάτσε ξεμπερδέψε τα τώρα έτσι που τα 'κανες, ούτε εκείνος δε θα τα καταφέρει να τα ξεμπερδέψει, είναι δηλαδή τόσο πολύπλοκα.

Όμως εάν τα αφήσει κανείς έτσι με εμπιστοσύνη στην πρόνοια του Θεού, βλέπει κανείς ότι στο τέλος εκείνος που θέλει να ωφεληθεί ωφελείται. **Βγαίνουν ωφέλειες, πολλές ωφέλειες, στο τέλος δεν αδικείται κανένας, μην ανησυχείτε, κανένας δεν αδικείται και αυτός που αδικείται για λίγο δικαιώνεται αιώνια.** Και αυτός ο οποίος χάνει τα πρόσκαιρα κερδίζει τα αιώνια πράγματα τα οποία είναι ασυγκρίτως καλύτερα και μεγαλύτερα.

Έτσι να μην ανησυχούμε, δεν είμαστε εμείς εκείνοι που θα αποδώσουμε την δικαιοσύνη στον κόσμο ετούτο. Εμείς πρέπει να μάθουμε να αξιοποιούμε την αδικία. Υπάρχει αδικία στον κόσμο και θα υπάρχει ότι και να κάνουμε γιατί υπάρχει η ανθρώπινη ελευθερία και η ανθρώπινη ατέλεια, δεν μπορεί να εκβιάσεις τον άλλον να τηρήσει την δικαιοσύνη, είναι ελεύθερος άνθρωπος δε θέλει.

Σου λέει δε θέλω εγώ κύριε να κάμω αυτό το πράγμα, μπορεί να με αναγκάσεις εμένα να κάμω αυτό που θέλεις εσύ; Εγώ δεν θέλω να το κάνω. Μα είναι αδικία, ας είναι αδικία, θέλω την αδικία. Μπορείς να μου στερήσεις το δικαίωμα να θέλω την αδικία; Μπορείς να μου στερήσεις το δικαίωμα να κάνω λάθη, να κάνω τα στραβά μου; Θέλω να κάμω έτσι εγώ. Ωραία, δημοκρατία ότι θέλει ας κάμει ας πούμε. Δεν μπορεί όμως τίποτα να ανακόψει τον δικό μας δρόμο, και η αδικία και η δυσκολία αξιοποιούνται πνευματικά, μπορεί ο άνθρωπος να την αξιοποιήσει.

(Πηγή: "[Ο.Ο.Δ.Ε.](#)")